

CONCILIA: Demokratyczna legitymizacja w pokryzysowym zarządzaniu gospodarczym Unii Europejskiej

W ostatnim dziesięcioleciu Unia Europejska (UE) zdobyła znaczną władzę w nadzorowaniu polityk fiskalnych. Jest to konsekwencja kryzysu strefy euro. Europejska koordynacja polityk fiskalnych może być zilustrowana jako oddawanie przez rządy i parlamenty narodowe kluczowych aspektów zarządzania i kontroli budżetów. Tym samym instytucje te przekazują na poziom UE kluczowy aspekt swej polityki. Dlaczego? W jaki sposób te nowe mechanizmy wpływają na uprawnienia kontroli parlamentarnej nad budżetem? Między innymi na te pytania odpowiem w trakcie prowadzonych badań. Poruszany temat jest również ważny z punktu widzenia odpowiedzialności demokratycznej i może w ten sposób przyczynić się do debaty na temat demokracji w Europie. Analizując parlamentarną kontrolę zarządzania gospodarczego w UE, pomogę rozwiązać ten problem i tym samym wypełnić ważną lukę w literaturze. CONCILIA będzie pierwszym projektem ukazującym porównawczy dyskurs polityczny na temat polityki fiskalnej osadzonej w europejskich ramach instytucjonalnych.

W jaki sposób parlamenty narodowe mogą kontrolować rząd w dziedzinie zarządzania gospodarczego? Aby odpowiedzieć na to pytanie, zbadane zostaną odpowiednie debaty i przesłuchania w parlamentach narodowych, co pozwoli na odkrycie wzorców kontroli i konfliktów politycznych. Głównym celem CONCILIA jest zbadanie i wyjaśnienie mechanizmów kontroli i konfliktów politycznych w ramach europejskiego zarządzania gospodarczego. Badanie to zostanie przeprowadzone na reprezentatywnym spektrum parlamentów. Czerpiąc z moich poprzednich badań nad europeizacją ekonomicznych i politycznych systemów krajowych, mam zamiar zademonstrować wzorce zaangażowania parlamentów narodowych w zarządzanie gospodarcze w UE. Jak dokładnie stały się one „europeizowane” w ramach kształtowania polityki gospodarczej? Odpowiem na to pytanie poprzez dogłębne studia przypadków i interdyscyplinarne podejście do metody śledzenia procesów (‘process tracing’), łącząc metody nauk politycznych i historii, które mogą być interesujące dla szerszej grupy naukowców wykonujących jakościowe studia przypadków. Ponadto, przeprowadzając wywiady z posłami i innymi decydentami, będę w stanie wykazać również nieformalne sposoby kontroli. Dzięki prezentacji wyników projektu na konferencjach naukowych i publikacji artykułów zostanie uzupełniona luka badawcza. Jednocześnie rezultaty badań mogą wpłynąć na szerszą dyscyplinę nauk politycznych.